ORDINIS IVRIDICI
IN
ACADEMIA VITEMBERGENSI
H. T. DECANVS
GODOFRIDVS LVDOVICVS MENCKEN
ICTVS
POTENTISSIMO POLONIARVM REGI
ET ELECTORI SAXONIAE A CONSILIIS AVLAE ET IVSTITIAE AC IN SVMMO PROVOCATIONVM IVDICIO ANTECESSOR COLLEGIORVM IVRIDICORVM VITEMBERGENSIVM ET CONSISTORII ECCLESIASTICI ATQVE IVDICII PROVINCIALIS IN INFERIORE LVSATIA ASSESSOR

LECTORI BENEVOLO
S. D. P.

Digitized by Google

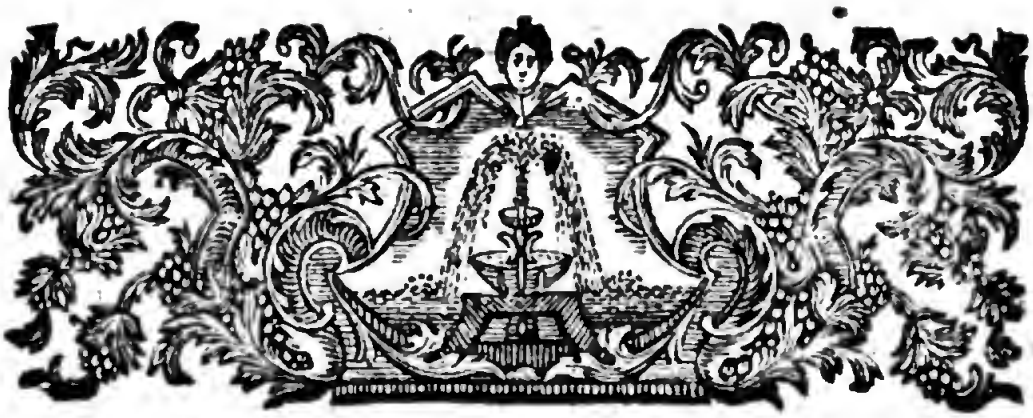

Quod alteri per alterum iniqua inferri non debeat conditio, eleganter, nec absque causa, tradit PAPINIANVS *l. 74. de R.I.* Plus enim iuris multoties homines in re illa, quam tenent, sibi competere existimant, quam quod nititur ueritate. Qua opinione ducti, saepiuscule id appetunt et peragunt, uel omittunt, quod sibi conducere credunt, nulla habita ratione, utrum hoc noceat tertio, nec ne. Igitur caute certe et cogitate rem suam tractat ille, qui, ob ius sibi in re alterius competens, in tempore uigilat, et causam ad iudicem defert, sicque damnum, quod metuit, prohibitione interposita sua, auertitet declinat. Nec quicquam refert, commodum ipsius contradicentis ex re illa sit praesens siue futurum, modo eius, ne hoc, ex quo capere possit detrimentum, fiat, interfit. Illud Papiniani effatum non minorem habet usum in rebus feudalibus, quam in negotiis ciuilibus. Nam et in eo Domini directi pariter ac agnatorum uel simultanee inuestito-

rum commodum uerſatur, ut Vaſallus re, ipſi in feudum conceſſa, bene utatur. Vti enim feudo poteſt, ſed ita, ut boni patriſſamilias ueſtigia undique conſpiciantur. Teſtimonio ſunt uerba legis, quae extant 2. *F.* 8. ibi: „meliorem namque Vaſallus conditionem „feudi facere poteſt, deteriorem uero ſine domini uo„luntate uel eorum agnatorum, ad quos per ſucceſſio„nem pertinet, facere non poteſt. Quamuis enim „poſſeſſio per beneficium ad eum pertinet, tamen pro„prietas ad alium ſpectat.„ Nec deficit legis illius ratio. Feudum enim irreuocabiliter ad Vaſallum non ſpectat, potius res eſt, quae reſtitutioni ſubiecta. Certe igitur boni patriſſamilias uiolat leges Vaſallus, qui feudo abutitur, aut de iure ſibi, reſpectu illius, competente, abſque cauſa ſufficiente et ſine conſenſu eorum, quorum intereſt quaeuis iura feudi permanere illibata, quicquam remittit, uel aliqua eius parte plane non, uel non ſecundum modum praeſcriptum, quae paria ſunt, *l. 10. l. 18. Quemadm. ſeruit. amitt.* fruitur. Ideo circumſpecte utique agit ille, cui hoc, quod Vaſallus efficit uel efficere tentat, damnoſum eſt, ſi contradicit, et prohibitione interpoſita ſua grauius incommodum auertit, atque Vaſallum, a nocendi propoſito, licito tamen declinat modo. De hoc in praeſenti, quam breuiſſime potero, agam, quibuſdam probabo exemplis pariter et argumentis. Equidem inficias non eo, poſſe Vaſallum, feudum uel eius partem inſigniter deteriorem reddentem, priuari feudo, ſaltim eius parte deteriorata. STRVV. *Synt. Iur. Feud. Cap. 15. n. 5.* Praeterea ipſum eiuſque heredes domino, agnatis uel ſimultanee inueſtitis ſuccedentibus, refuſione damnorum et praeſtatione intereſſe obſtrictos teneri. Dubius tamen non raro eſt litis egreſſus, cum minima

ſaepe

Digitized by Google

ſaepe circumſtantia uariet iuris applicationem, et probatio damnorum multis immixta ſit difficultatibus, ad quod denique accedit, quod damnum quandoque ſit irreparabile. Satis igitur, credo, apparet, quod hac in re opus ſit cautione, reſque agatur Domini directi, penes quem rei immobilis beneficiatae proprietas remanſit, *2. F. 23. in fin. iunct. 2. F. 8.* pariter et Agnatorum uel ſimultanee inueſtitorum, qui commodum ſucceſſionis ſperant, ut potius intacta eorum conſeruentur iura, quam poſt uulneratam cauſam remedium quaeratur. Operae pretium eſt, ut inſtituti uſum uideamus. Exigit hoc ipſa neceſſitas, ne quis negotium me ſuſcepiſſe inutile arbitretur. Sylua interdum alicui uel ſimpliciter, uel ut pars fundi beneficiarii in feudum conceditur. Caueat autem Vaſallus, ne re illa abutatur, uel id efficere tentet. Nam qui ita ſe gerit, iuſtiſſimam aliis, quorum intereſt quaſuis ab interitu conſeruari feudi partes, conquerendi ſuppeditat cauſam. Sciat enim Vaſallus, quod ius eius, percipiendi fructus ex feudo, ſit ad leges boni Patriſſamilias adſtrictum, et quod rem in feudum datam meliorem quidem facere queat, deteriorem non aeque, *2. F. 8.* Dominus illius tantum reuocabilis, et feudum in eadem bonitate, qua accepit, ſit reſtituendum. Nec quicquam refert, ſi etiam aedificium forte uoluptarium fundo feudali imponere, et arboribus ad eius exſtructionem uti intendat. Similiter huc pertinet caſus, quando Vaſallus aedes, quae minitantur ruinam, reficere intermittit. Promanat interdum in hominis uenas, et inhaeret in eius uiſceribus, nec inueteratus euelli poteſt morbus ille, cui nomen eſt auaritia, qua nullum certe tetrius eſt uitium, quaeque fidem, probitatem, ceteraſque artes bonas ſubuertit. Et Vaſalli quandoque fer-

uet auaritia miſeraque cupidine pectus, praeſertim illius, qui liberos ad ſuccedendum in feudo habiles non habet, ut animum tantum intendat in id, quo ſibi et ſuis conſulat, parum autem, aut nihil, curet officium boni patriſſamilias, et aedium, quae fundo feudali impoſitae ſunt, refectionem. Pariter peccat Vaſallus, iiſque, ad quos feudum tandem pertinet iniquam infert conditionem, qui arbores frugiferas fundo feudali cohaerentes, caedit, uel illud intendit, et caedere incipit. Quod IVLIVS CLARVS, *receptarum ſententiarum L. IV. §. feudum. qu. 47.* multis, quae addidit, comprobauit argumentis. Et quod aliquando ſimultanee inueſtitus prohibendo ſua iura commodaque futura conſeruauerit ſalua et illibata, atque in cauſa obtinuerit, memini. Nec obſtaculo eſt, ſi arbores ipſe uel eius antecedentes a quibus feudum, quod poſſidet, ad illum peruenit, poſuerint, uel ſeruerint. Proprietas enim rei immobilis beneficiariae penes dantem remanſit *2. F. 23. iunct. 2. F. 8.* Et arbor fundo, ubi coaluit, cedit, eiuſque pars eſſe cenſetur. *l. 7. in fin. l. 26. §. 2. De Acquir. rer. domin. l. 44. de Rei Vindic.* His merito accenſeo caſum, quando Vaſallus partis feudi faciem mutat, atque illa non, ut fuit deſtinata ad uſum, fruitur, aut frui inchoat. Hoc enim facto Vaſallus rem, quod leges uetant, reddit deteriorem, cum illa non, quo debet, utatur modo. *l. 4. §. 1. de Seruit. l. 10. et ſeqq. Quibus modis uſufr. uel uſ. amitt. l. 2. de Aqu. quotid.* Intereſt igitur domini directi et agnatorum uel ſimultanee inueſtitorum, Vaſallum nec aliter, ut ipſum decet, ex feudo percipere fructus, praeſertim, ſi ulteriore eius ad ſuccedendum proſapia deficiente, ultimus ſit feudi poſſeſſor, reſque ipſa, mutatione facta, non, niſi multa tractatione et cura ad priſtinum uſum et ſtatum reduci queat.

Huc

Huc refero prata foeno comparando destinata rastro subigentem Vasallum, agriculturam negligentem, et agros steriles efficientem. Caute ergo et cogitate rem tractant suam, si, re comperta, Vasallum a facto sibi damnoso prohibent. Certe enim ipsis hoc magis conducit, quam actio illa ad interesse, quae saepiuscule multis et grauissimis immixta est difficultatibus. Pariter sentio de Vasallo, qui dolo uel culpa sua quicquam de iuribus feudi cohaerentibus, quae interdum incertam recipiunt aestimationem, remittit. Prodest enim magis iura conseruare intacta, quam post uulneratam causam remedium quaerere. Tandem, ut ad Vasallum in subditos feudales saeuientem transeam, supereſt. Hoc factum Vasalli non legibus naturalibus solum, sed et ciuilibus repugnat. Prohibebantur enim Iure Romano Domini seruos atrociter tractare suos, et nimia barbaraque feritate in illos saeuientes, ipsos dimittere cogebantur. *l. 1. §. ult. l. 2. de his qui sui uel alieni iuris sunt.* Certe igitur, credo, in eo omnium conspirabunt iudicia, hoc multo minus licere Vasallo. Plus enim iuris Domino competebat in seruos, quam quod habet Vasallus in subditos feudales. Siquidem feudi totius proprietas penes dominum directum remansit. *2. F. 23. iunct. 2. F. 8.* Offendit quoque Vasallus Dominum ipsum, cum graui iniuria afficit, et crudeliter tractat illos, qui suae sunt subiecti potestati. *2. F. 7. pr. in fin.* Et rei beneficiariae, cuius partem constituunt subditi, conditionem reddit deteriorem, quod fieri leges expresse uetant. *2. F. 8.* Igitur dubitationi locus non est, posse subditos feudales, quos grauiter premit Vasallus, causam deferre ad Dominum, atque de eius queri feritate et iniuria. Poterit utique etiam Dominus sponte sua, non implorato eius officio, admonere Vasallum, quem

sae-

ſaeuire in ſubditos feudales, ſuae poteſtati ſubiectos, animaduertit, ut ab illo deſiſtat facinore, et, ſi dicto obediens non eſt, illum priuare feudo. Teſtimonio ſunt uerba Iuris Clientelaris, *2 F.* 27. §. 7. quae ita concepta ſunt: „Quicunque Aduocatiam ſuam uel ali„quod aliud beneficium inornate tractauerit, et, a Do„mino ſuo admonitus, non reſipuerit, et in ſua perdu„rans inſolentia, ordine iudiciario tam aduocatia, quam „beneficio, exutus fuerit, ſi poſtmodum auſu temerario „aduocatiam uel beneficium inuaſerit, pro uiolatore „habeatur„: Certe etiam in eo quiſque mecum conueniet, non repellendum eſſe agnatum uel ſimultanee inueſtitum, qui hoc Vaſalli in ſubditos feudales ſaeuientis facinus ad dominum defert, eiuſque officium, ut his ſubueniat, implorat. Nam illorum quoque, qui commodum ſucceſſionis ſperant, intereſt, ne Vaſallus feudo uel eius parte, ad ſe tandem pertinente, male, ut patremfamilias non decet, utatur. Ad ſaeuitias autem refero, quando Vaſallus animalia uel agros ſubditis iniuria aufert, *l. 3. C. de Erogat. milit. ann. l. 4. l. 6. C. ad L. Iul. repetund.* illos bonis, quae habent, ſpoliat, et ad inopiam redigit, *l. 4. de Agnoſc. et alend. lib. l. 22. ff. f. de Oper. Libert.* exactionibus illicitis et operis aſſiduis inſolitiſque nimium grauat, et adeo onerat, ut ipſis, ſeſe et ſuos alendi, facultas nec tempus ſuperſit, *l. 23. §. 1. C. de Agric. et Cenſ. et Colon. l. 1. C. in quib. cauſ. Colon. Cenſ. domin. accuſ. poſſ. l. 22. §. fin. de Oper. libert.* ac illud ſolum intendit, quo gulam improbam et profundam expleat ſuam, et cum aliorum detrimento locupletior exiſtat. Enim uero, num comminatio memorato in caſu priuationem feudi ſemper antecedere debeat, eſt in ancipiti, et quaeſtio, quae omnibus ambiguitatibus non uacat. Equidem inficias non eo, Vaſallum nexum fide-

fidelitatis feudiſticae, qui inter illum et Dominum directum intercedit, compellere, ut Domini commodum promoueat, nullo autem interuertat modo, atque a ſubditorum feudalium abſtineat offenſione, *2 F. 7. pr.* nec certiorari debere illum, qui non ignorauit. *l. 1. in fin. de Action. Empt. Vend. c. 31. de R. I. 6.* Ideo ſpeciali non eſſe opus admonitione, potius poſſe Vaſallum ſtatim priuari feudo, quis forte coniiciet. Verum enim uero non abſque fundamento in eorum abeo partes, qui illam affirmant. Ita autem ut iudicem, faciunt uerba, quae legimus *2. F. 27. ſſ. 7.* Haec, quia ad caſum pertinent, repetenda puto: „Quicunque Aduocatiam „ſuam uel aliquod beneficium inornate tractauerit, et, „a Domino ſuo admonitus, non reſipuerit, et in ſua per„durans inſolentia ordine iudiciario tam aduocatia quam „beneficio exutus fuerit: „ ex his ſatis, credo, liquet, debere illo in caſu comminationem ſemper praecedere feudi iacturam

Pluribus autem his inhaerere inſtituti ratio non permittit. Nam de Clariſſimi Candidati noſtri ortu, uita, moribus ac eruditione, quam ſibi indefeſſo parauit labore, dicendum reſtat. Quod iure ſuo a me exigere uidetur. Quae eo pertinent, ab ipſo conſcripta, huc refero.

Ego IOANNES PAVLLVS SCHROETER, *natus ſum Dreſdae, Anno partae ſalutis 1719. d. 24. Aprilis. Patrem ueneror* D. PAVLLVM CHRISTIANVM SCHROETER, *Dynaſtam Waldae, Potentiſſimo Poloniarum Regi*

et Electori Saxoniae in Summo Prouocationum Iudicio et Consistorio Superiori a consiliis, cuius in me paternum affectum, summamque indulgentiam, quoad uixero, quauis pietate atque deuotione deosculabor. Matre uero usus sum EVPHROSINA, *ex gente* STRAVCHIANA *oriunda, matrona omnibus sexus sui uirtutibus nobili, cuius praematurum obitum non satis lugere possum.* Auus lineae paternae *fuit* D. IOANNES PAVLLVS SCHROETER, *Potentissimo Polon. Regi et Electori Saxoniae a Consiliis Prouocationum, Assessor Collegii ICtorum Wittembergensium, eiusdemque ciuitatis Syndicus. Auia autem eiusdem lineae fuit* ANNA MARIA, D. MICHAELIS WENDLERI, *Theologiae Professoris Extraordinarii et Moralium Ordinarii in Academia Wittembergensi, filia. Proauus fuit* PAVLLVS SCHROETER, *Medicinae Licentiatus, Consul et Physicus ciuitatis Torgauiensis. Proauia autem* ELISABETHA, M. CHRISTIANI MEISNERI, *Archidiaconi Torgauiensis, filia. Abauus mihi extitit* MAVRITIVS SCHROE-

SCHROETER, *Medicinae Doctor, atque eiusdem Facultatis in Academia Lipsiensi Assessor, nec non Scholae Prouincialis, quae Grimmae est, Medicus; Abauia uero* DOROTHEA *nata* STVMPFELDIA *fuit. Atauus fuit* WOLFF SCHROETER, *Iurium Licentiatus, Comitum Mansfeldi Cancellarius, postea uero Halae in Consilium Aulicum Magdeburgicum, quod Halae erat, cooptatus. Atauia extitit* DOROTHEA, *nata* STEINMETZIA. *Tritauus erat* IOANNES SCHROETER, *Medicinae Doctor, ac per 30 annos Professor Academiae Ienensis, qui istius Academiae Priuilegia, diu expectata, ex Aula Caesarea attulit, et eapropter primus ibidem Rector creatus est. Factus est ab Imperatore Ferdinando I. Comes Palatinus, et ab eodem Anno 1557. nobilitate generis pro se et omnibus descendentibus suis donatus est, idque non modo ob praeclara in rem litterariam merita, sed etiam propter generis antiquitatem, siquidem pater eius,* PETRVS SCHROETER, *Consul Vinariensis, mater uero nata* DIETZIA, *Cancellario Saxonico famigera-*

tissimo GREGORIO PONTANO *propinqua cognatione fuit coniuncta. Tritauia fuit* VRSVLA, *nata* GROSHEVPTIA.

Quod ad maiores meos lineae maternae *attinet, Auus mihi extitit* M. AEGIDIVS STRAVCH, *Consistorii Assessor, et Pastor Primarius Ecclesiae Germanicae, quae Holmiae est. Auia uero fuit* ELISABETHA, M. BEZELII, *Consistorialis et Pastoris Primarii in ista urbe filia. Proauus erat* M. SAMVEL STRAVCH, *Pastor Ecclesiae St. Annae, quae Dresdae est, per 30 annos meritissimus. Proauia uero fuit* ANNA MAGDALENA, D. IOANNIS DAVTHENII, *Consulis ciuitatis Magdeburgicae, et postea Consiliarii Aulici Bremensis, et Vicecancellarii, filia. Abauus erat* AEGIDIVS STRAVCH, *S. S. Theologiae D. Electoris Saxoniae Consiliarius in Consistorio Superiori et Senatu Sanctiori, nec non per 40. annos Pastor atque Superintendens Dresdensis. Abauia uero fuit* EVPHROSINA *abneptis* LVCAE CRANACHII, *Consulis Ciuitatis Wittembergensis, et in arte pingendi*

Digitized by Google

di celeberrimi. Et quid opus eſt, ut in enarrandis gentis STRAVCHIANAE *decoribus longus ſim. Conſtat enim inter omnes, ex iſta familia uiros, de eccleſia et republica meritiſſimos, prodiiſſe, eiusque gloriam inſigniter adhuc tuetur incomparabilis Witembergenſium ICtus, Illuſtris* a LEYSER, *cuius quidem immortalibus in rem publicam atque orbem literatum meritis, non dicam exornandis, ſed ſaltem recenſendis, nequaquam par ſum. Redeo potius ad ea, quae de mea uiuendi ratione dicenda ſunt. Non ceſſarunt Parentes mei indulgentiſſimi, me, quamprimum tenera aetas permiſit, inſtitutioni fideliſſimorum uirorum credere, et inprimis Viri Plurimum Reuerendi,* M. GRENTZII, *Diaconi nunc Dreſdenſis meritiſſimi, adhibitam in me inſtituenda induſtriam, nulla oblitterabit obliuio. Anno 1734. in Scholam Prouincialem, quae Miſenae floret, ſtudiorum, quae ad humanitatem pertinent, proſequendorum cauſa me contuli, et ibi in numerum extraneorum, uti uocantur, receptus, hoſpitioque Viri Summe Reuerendi* D. WILCKII, *Superintendentis Miſnenſis meri-*

tissimi, cuius in me humanitatem publicis efferre laudibus debeo, usus, per nouem menses fidelissima MARTII, SILLIGII, GRABNERI, (*in cuius conuictu fui, et cuius ex priuatis praeceptis fructum insignem percepi*) KAVDERBACHII, *et* GLIMMII, *institutione fruitus sum. Optassem ut mihi diutius inisto studiorum ludo progressus faciendi felicitas contigisset. Sed aduersa ualetudine pressus, Dresdam reuerti coactus sum, ubi graui morbo per biennium laboraui, donec tandem Summi Numinis gratia, indefessaque cura Virorum Illustrium atque Experientissimorum,* Nob. Dom. a HEVCHER, *a Consiliis Aulae, et Archiatri Potentissimi Pol. Regis et Electoris Saxoniae, nec non* D. TITTMANNI *Reg. Pol. et Elect. Saxoniae in rebus Metallicis a Consiliis, et Medici Aulici, pristinae sanitati restitutus sum. Hoc facto, denuo ad litterarum Studia redii, et priuata opera Virorum plurimum Reuerendorum,* M. HESSII *Aedis Sacrae Orphanotrophei, quod prope Dresdam est, Concionatoris, et* M. GEVDTNERI, *qui nunc Waldae curam animarum gerit, adiutus,*

Digitized by Google

tus, eo perueni, ut uenerando Parenti meo e re esse uideretur, me ad altiora tractanda studia, in Academiam mittere. Eo consilio Wittembergam discessi, ibidemque Ao. 1738. d. 16. Octobris, Rectore Academiae Magnifico KIRCHMAIERO *Pot. Pol. Regis et Elect. Sax. Consiliario et Professore Publico, in numerum ciuium academicorum relatus, a Beato* KRAVSIO, *ICto et Profess. Pandectarum Publico, per matrimonium cum germana parentis mei sorore propinqua mihi affinitate coniuncto, humanissime exceptus sum, in cuius aedibus eo quoque mortuo, quamdiu hic Wittembergae commoror, lubens permansi, tantoque lubentius, quanto maiori Gentis* KRAVSIAE *beneuolentia usus sum. Ne uero illotis, ut aiunt, manibus ad Themidis Sacra accederem, per primum uitae meae Academicae Semestre ad Philosophiam animum appuli, ideoque* M. HANITZSCHII *praelectiones philosophicas frequentaui, et institutione* M. BODENII, *Professoris Antiquitatum, usus, optimis litteris operam dedi. Deinde quoque Virum Illustrem,* Nob. Dom. de BERGER, *Consil.*

Caes.

Caeſ. et Aulicum Reg. Pol. Profeſſorem eloquentiae Publicum, Hiſtoriam Imperii et Statuum, ducibus Puffendorffio et Ottone, exponentem, audire mihi licuit. Collegium etiam Morale et Politicum Prof. Poeſ. MARTII *frequentaui, nec non Prof. Phyſ.* BOSII *Collegio Phyſico experimentali interfui, lectiones quoque anatomicas priuatas Viri Magnifici Experientiſſimique* D. VATERI, *quoties occaſio tulit, uiſitare haud neglexi. Nec corporis omiſi exercitia, cum, ut iis ualetudini conſulerem meae, tum etiam, ut corpus magis magisque excolerem, illudque ad incommoda, quae ſubinde ferre neceſſum habemus, melius ſuſtinenda, praepararem. Ex quo ad Iurisprudentiam addiſcendam me applicui, per quadriennium Iuri Ciuili, Canonico, Feudali atque Publico, operam dedi, nec non diſputatoriis, examinatoriisque, ut uocantur collegiis interfui. Si unquam gloriari, fas eſt, hac certe in re felicem me iure optimo praedico, quod illos nactus ſim in cognoſcendis iuribus duces, quorum in docendo dexteritas omnibus eſt conſpicua, et quorum eruditionem exteri*

quo-

Digitized by Google

quoque ſuſpiciunt. Apud Illuſtrem enim Virum A LEYSER *non publice modo in Iure Ciuili Canonico et Publico proficere mihi licuit, ſed etiam priuatim in referendis actis me exercui, atque ex illius examinibus, exercitiiſque diſputatoriis priuatis, fructus percepi ampliſſimos. Illuſtris* BASTINELLERI *praelectionibus Pandectarum, examinibusque priuatis magno cum ſtudiorum meorum incremento interfui. Nec non Illuſtrem* MENCKENIVM, *Iuriſprudentiam Romano Germ. forenſ. et Ius feudale exponentem, inſigni cum utilitate mea, audiui. Illuſtri* CRELLIO *quoque multa me debere, publice profiteor. Huius enim ex praelectionibus, tam publicis, quam priuatis, Iuris Naturae, Inſtitut. Pandect. Iuris Criminalis, et Practici, nec non Philoſophicis inſtitutionibus, ita ſemper profeci, ut ingratus forem, ſi quidem tacitus haec praeterirem. Non minus ex Illuſtris* RIVINI *explanationibus Hiſtoriae Iuris, Inſtitutionum, modique cauſarum in iudiciis tractandarum, eximia commoda haurire mihi contigit, cuius etiam Collegiis exa-*

minatoriis atque disputatoriis, magno cum fructu meo interfui, atque sub illius Praesidio Theses Iuris Controuersi, ab ipso editas, a Thesi CCCXLIII. *usque ad Thes.* CCCLIV. *d. 18. Nou. 1741. publice in Auditorio ICtorum defendisse, singulari honori mihi duco. Insignem quoque proficiendi materiem praebuit Vir Consultissimus* D. BROCKES, *cuius quidem explicationes Institutionum, Pand. et Iuris Feudalis, nec non exercitia disputatoria, priuata frequentaui.*

Neque denique silentio praetereunda mihi sunt, quae ex horum uirorum doctrina in me redundarunt emolumenta, quoties uel publice dissentientium subsellia occupare mihi contigit, uel priuatim illos, obseruantiae testandae causa, adii, ubi humanissime semper ab iis exceptus sum; Tanta sane in me collata sunt beneficia, ut debitas grates nunquam me redditurum, probe intelligam. Interim sancte testor, nunquam futurum, ut animo excidat tantae propensionis memoria.

Nunc

Digitized by Google

Nunc abſolutis ſtudiis meis, Patronis, quibus, quicquid in me eſt ſcientiae, acceptum refero, publice diligentiae Academicae rationes reddendas eſſe arbitratus ſum.

Igitur cum Clariſſimus Candidatus noſter IOANNES PAVLLVS SCHROETER, uita ſoliciter, bene, et ex uoto peracta, nunc ad altiores in utroque iure adſpiret honores, iiſque cupiat exornari, eius deſiderio eo lubentius annuit Ordo Noſter, quo certius per ea, quae ſuſtinuit examina, inſignem ſuam in iure acquiſitam peritiam cum humanitate modeſtiaque coniunctam nobis comprobauit. Gratulor Illuſtri atque Excellentiſſimo eius Patri, ICto celeberrimo, de republica, eccleſia, et re literaria, admodum meritiſſimo, Patrono noſtro longe Grauiſſimo, de filio ex Academia noſtra non ſine induſtriae ſingularis laude, imo nec ſine praemio eruditionis, redeunte, omnemque exſpectationem uincente. Et cum res nunc in eo ſit, ut ſub praeſidio Illuſtris, Magnifici atque Excellentiſſimi Viri, CHRISTOPHORI LVDOVICI CRELLII, ICti celeberrimi, Potentiſſimi Regis Poloniae et Electoris Saxoniae Conſiliarii Aulici, Pandectarum Profeſſoris Publici Ordinarii, Curiae Prouincialis et Scabinatus itemque Ordinis Iuridici Aſſeſſoris Grauiſſimi, pro licentia ſummos in utroque Iure honores conſequendi Diſſertationem, *de Venditione rerum cum fundo adhuc cohaerentium* ad L. XXXX. D. De *Act. Emt. Vendit.* d. XVIII. Menſis Aprilis publice rituque ſolenni defendat, ea ex cauſſa, ut

Ma-

Magnificus Academiae Rector, Patres ac Proceres, reliquique Academiae Generosissimi ac Nobilissimi Ciues, studiorum fautores, hunc actum festiuum honorifica sua praesentia reddant illustriorem, omni, qua par est, animi obseruantia, meo et Ordinis nomine rogo atque contendo. Dab. Vitembergae d. XVIII. Aprilis MDCC XXXXIII.

VITEMBERGAE,

LITTERIS SCHEFFLERIANIS.

A01 1474557

Digitized by Google

Digitized by Google